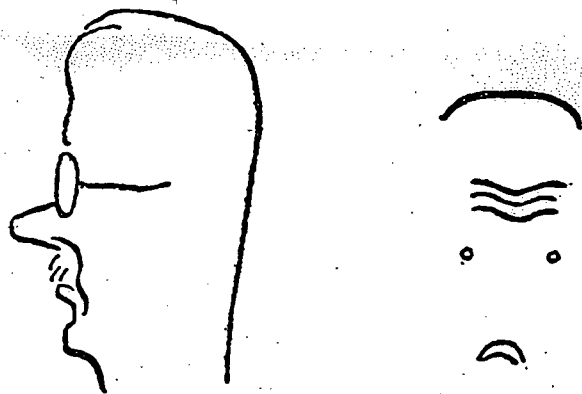

Thomas Mann

March 12, 1932

A straight, gaunt man with a slightly austere face; but when you take a closer look at those stern-cut lines, you read in them something of the forthright and artless little boy. In the great German prose artist's personal appearance, this is the most wonderful of all: this honesty and simplicity, this Nordic reserve and self-containment, tempered throughout with open informality. A good speaker, but never one who will play upon his listeners' sympathies; when he speaks, he is almost unconsciously compelled to say what is in his heart, what matters most to him, what his soul is experiencing in full response to the present. He came to the P.E.N. Club as a writer among writers; what he spoke of there and what he wanted to speak about more than anything else was a political creed, the creed of one of those called "das andere Deutschland," the creed of democracy, peace and common understanding. We recognized the whole man in his speech, the man whom we knew as a writer of wise and all-inclusive novels. The author found a path by which to reach us long ago; we hope that he also finds his way nearer and more often to us as a man.

ycu a rumunských písní; ta tvář
nřněná lulkou, je pan de Reynold,
rofesor a křepký katolík, ten statný
žl sedět, je sedmdesátiletý vídeňský
Strzygowski, ale není tu na svůj
ustý krátkozraký pán, co leží nosem
ily a fjordy, je francouzský archeo-
vlasatý herec s brejlemi na čele je
dějin umění Oprescu a ještě je tu
u bílou bradou, direktor krásných
ritský státník je Gilbert Murray,
cké poezie, a ten typický Němec
s Mann a ta zdravá, počestná tvář
ý architekt Ostberg; a ještě je tu
poeta, a básnička slečna Vacarescu

Thomas Mann John Masefield

lní koncentraci studia umění nebo
niků a umělců, kteří se hlásí k slovu
osti národů.

itét opravdu teprve hledá své cesty;
iě, neboť zatím nevládne ani hmot-
dostatečnou administrativou, aby
realizovat projekty kladoucí jisté ná-
rovedení. Prozatím jen připravuje
udoucí úkoly; ale jednou se nebude
aby se nedomáhal širšího místa a
ú také pro činy. Stát, který by se
sti národů ujal potřeb intelektuální
i získal vděku a sympatie, jež by

[66]

ako historický film a že musím dát pozor, abych se ne-
připletl před objektiv. Ale člověk si záhy zvykne na
věcko, i na minulost, aspoň potud, že se jí přestane divit.
Zato těžší bylo nedivit se, po jak mnohé stránce Pešť

Thomas Mann Salvador de Madariaga

byl, stydím se to skoro říci: ale je
st. Už tehdy tudy tekla Dunaj, a byl
d; už tehdy byl na jedné straně
ruhé straně parlament ve své celé
ženy nosily převeliké a kvetoucí
h času říkalo) vnady, takže můj
ych tak řekl, mohutnější.

ti je po některých stránkách návrat
i ještě existuje večerní korzo, které
ratu naprosto vymřelo. Snad je to
skytují kavárny jenom v prvním
árenského národa jsou spíše obrá-
m zásadním a sporným otázkám;
chodník slavného dunajského ná-
kavárnami, takže se lidská pozor-
a pohybující se lidi najmě druhého
: to také souvisí s tím, že se tady
nská kontinuita starých časů.

uchovaly staré rakousko-uherské
to divný dojem, tak trochu jako
pocit, že se to snad bude natáčet

LIDOVÉ
NOVINY
28. ČERVNA
1936

*just added for the fun
of it -> Capek's sketches
of Mann
at a conference*

připomíná Prahu: uprostřed stejně krásná, lyrická řeka,
jenomže Dunaj je větší a teče obráceně, což mne ustavičně
mátlo; potom hrad nad řekou a kolem hradu pěkná stará
čtvrť, která připomíná uličky a náměstíčka našich Hrad-
čan; potom celkem podobné tempo života — ano, až po
tu kuchyni; i tady se jí dobře, hojně a rádo na rozdíl
od některých jiných národů. A tak dále; ale nebylo pokdy
na hlubší studia v tom směru, neboť bylo nutno věnovat
své dny vážným a učeným zasedáním.

Zasedalo se jednak v Královské akademii věd a umění,
kde předsedá arcivévoda Josef v modrém generálském
kabátě a se všemi řády (pořád ten historický film!),
jednak v parlamentě, tak bohatě vystlaném koberci a
mramorem, jako by to byla nějaká velkobanka. (Nemohu
si pomoci, ale kupole peštského parlamentu mi pořád
připomínalo attilovské prilby tamní policie). Řeč byla
o humanitních vědách a o tom, co řecká a římská vzdě-
lanost může a má dát dnešnímu člověku; rokující shro-
máždění však nebylo jednolitý sbor odborníků, nýbrž
sbírka větších nebo menších celebrit z různých zemí a ná-
rodů. V čele Paul Valéry, básník, kterého není třeba blíže
představovat; tragická, duchovní, asketická tvář, veliká